

ROZKAZ Nr. 16.

Przemyśl, dnia 6. maja 1919.

1.

L. 2388/adj.

Rozkazem Dow. Wschód odchodzi 37 p. p. do 4 dywizji.

W najtrudniejszych i najcięższych chwilach — od pierwszych dni walk na terenie Gal. wsch. pułk ten stawał w składzie mojej grupy niezwykle dzielnie i ofiarnie w pierwszych szeregach — pod energicznym i znakomitem kierownictwem ppułk. Jaroszewskiego.

Szeregowcom, podofic., ofic. i dowódcy walecznego pułku składam gorące podziękowanie w imieniu Ojczyzny — Szczęść Boże na przyszłość!

2.

I. L. 138/IV.

Przydział.

Podpor. rach. Dr. Henryk Feingold został rozkazem Intendantury Dow. W. P. na Gal. wsch. z dniem 1. maja br. przydzielony do tutejszej Intendantury w charakterze oficera rachunkowego.

3.

I. L. 137/IV.

Założenie warsztatów dla naprawy bielizny.

Poruczn. lek. Dr. Guzik założy przy pralni w Chyrowie warsztat dla naprawy bielizny.

W tym celu przyjmie możliwie największą ilość szwaczek posiadających własne maszyny.

Jako wynagrodzenie otrzymują szwaczki dziennie 6 kor. strawne, 6 kor. dziennie, z możliwością zakupna na czas trwania obecnych warunków, prowiantów w ilości połowy porcy żołnierskiej w magazynach wojskowych.

Za użycie maszyn pozwala się wypłacić miesięcznie 20 kor.

O ile ilość pracowników przekroczy 10, wprowadzić można premie dla 3 robotnic najlepszych

(największa i najlepsza ilość naprawionej bielizny wedle książek ewidencyjnych) a to w kwocie 4, 3 i 2 kor. dziennie.

Z działalności warsztatu naprawy bielizny składać należy raport co 14 dni.

4.

I. L. 146/IV.

Wyszkolenie piekarzy.

Celem wyszkolenia piekarzy dla 3-ej Dyw. Leg. przydzielą:

9 p. p. 8 ludzi, 8 p. p. 12 ludzi, 7 p. p. 12 ludzi do tego najbardziej się nadających do dnia 10 bm. wraz z kartami zaprowiantowania do Urzędu gospodarczego w Chyrowie.

5.

L. 318/IVc.

Zarządzenie wojskowo-lekarskie.

Naczelne Dowództwo — Główne Kwatermistrzostwo Nr. Szt. Gen. 7577/IV. Warszawa, dnia 24/IV. 1919.

Zdarzają się ciągle wypadki, że żołnierze ranni lub chorzy przyjeżdżają pociągami osobowymi z frontu wprost w głąb kraju, jadąc często na własną rękę, lub też będąc nawet wysłani przez ich władze przełożone do własnych izb chorych lub do wybranych szpitali.

Należy temu postępowaniu bezwzględnie kres położyć, pociągą ono bowiem za sobą niebezpieczeństwo rozwleczenia epidemii, uchyla żołnierzy z pod kontroli lekarskiej i powoduje nieodpowiednie rozmieszczenie rannych i chorych. Okazało się również, że nie dość baczono przy transporcie rannych i chorych na ich stan ogólny. Rannego lub chorego żołnierza należy oddawać do najbliższego zakładu sanitarnego, a zakład sanitarny decyduje o dalszym jego transporcie, względnie pozostawieniu go u siebie. Ogólne zasady lekarskie i doświadczenie winny wskazać,

których chorych i rannych należy przede wszystkim w głąb kraju transportować, a których należy pozostawiać na miejscu tak długo, aż do transportu staną się zdolni. W tym kierunku zwłaszcza należy zakłady sanitarne, frontowe, jakoteż stacje zbiorne dla chorych, uczynić odpowiedzialnymi za zrozumienie obowiązków wojskowo-lekarskich.

Władze wojskowo-kolejowe wydadzą zarządzenia, by jadący na własną rękę ranni i chorzy, oddawani byli do najbliższych stacji zbornych, względnie do najbliższych zakładów sanitarnych wojskowych.

6.

L. 2387/adj.

O. W./kwat. 289. — Nieformalne używanie biletów wojskowych „A” przez wystawiające komendy.

Pojedyncze Dyrekcyje kolei państwowej zażalają się że przy wystawianiu biletów wojskowych „A” (Instrukcja tymczasowa o przewozie oficerów, żołnierzy i bagażu) przez oddzielne komendy jest bardzo dużo rozmaitych uchybień formalnych co właściwie czyni oddzielny dokument nieważnym.

Poniżej zestawia się najczęściej powtarzające się błędy — celem pouczenia oddzielnych oddziałów i usunięcia tychże w przyszłości:

1) Bilet wojskowy ma być wystawiony atramentem, w braku tegoż ołówkiem atramentowym.

2) W miejscu „komenda” ma być pieczęć podłużna wystawiającej władzy.

3) Jako miejsce odejścia i przeznaczenia „z—do” niema być nigdy miejsce postoju — lecz tylko i wyłącznie stacja kolejowa.

4) Często brakuje daty wystawienia biletu i podpisu wystawiającego.

5) W miejscu oznaczonym na bilety wojskowe („pieczęć komendy wojskowej”) musi być stanowczo oddzielna pieczęć — brak jej czyni bilet formalnie nieważnym.

6) Bardzo często zdarza się, że pojedyncze komendy zamiast biletów wojskowych „A” lub biletów transportowych „B” wystawiają rodzaj kart służbowych, względnie otwartych rozkazów, chcąc by takowe zastąpiły ważność istniejących biletów wojskowych, względnie listów transportowych.

To jest niedopuszczalne.

Wszystkie komendy począwszy od dowództw pułków, względnie dodatkowych batalionów mają być w myśl rozkazu Nr. 779. D. K. W. Nr. 24. z 1919. r. takimi biletami datowane, oddziały niższe muszą na czas prosić o wystawienie oddzielnych dokumentów przez przełożone komendy. (L. 357/D. O. L. K.)

7.

L. 2389/adj.

O. W./kwat. 294. O wystawianiu dokumentów podróży.

Wedle doniesienia jednego z oficerów kasowych osiągać wydatki na pokrycie kosztów podróży nadzwyczaj wysokie sumy. — Powodem tego jest to, że na oddzielnych dokumentach rzadko bywa uwidocznione czy podróż ta jest podróżą służbową, (a mianowicie przez dopisek „służbowo”, „urlop”) względnie organy powołane do wystawienia tych dokumentów powołują się ogólnikowo na rozkaz przełożonej władzy i oficer kasowy niema najmniejszej podstawy do skonstatowania, czy podróż ta jest faktycznie służbową czy też nie. Prócz tego, używani bywają oficerowie do podróży, które nie wymagają koniecznej osobistej interwencji

oficerów i mogą być całkiem dobrze i pewnie załatwiane przez podoficerów. To wszystko naraża skarb polski na ogromnie niepotrzebne wydatki.

Wobec powyższego doniesienia ustanawia się co następuje:

1. Każdy dokument podróży musi być zupełnie formalnie wystawiony t. j. musi być na nim uwidoczniony nie tylko rozkaz, ale także w jakim celu podróż owa została podjęta, a oprócz tego musi mieć dopisek „służbowo”, „urlop” i t. p.

2. Ilość dni potrzebnych do podróży musi być dokładnie określona i dotyczący o ile zmuszony jest podróż owa przedłużyć, musi postarać się o potwierdzenie, że pobyt jego w danej miejscowości był nieodzownym, względnie, że ilość dni do załatwienia oddzielnej sprawy była faktycznie niewystarczająca.

3. Na każdym dokumencie muszą być uwidocznione potwierdzenia przyjazdu i odjazdu komend dworców oraz pieczęcie kas kolejowych.

Do podróży niewymagającej osobistej interwencji oficerów, należy używać podoficerów względnie światłych szeregowców. Za ścisłe wykonanie tego rozkazu przy wystawianiu owych dokumentów są odpowiedzialnymi komendanci podpisujący dokumenty podróży.

O ile oficer kasowy zbada, że oddzielny dokument nie posiada cech wyżej naprowadzonych, ma prawo dokumenty te, jako nie nadające się do likwidowania, odrzucić. (L. I. 9145/1122).

8.

I. L. 139/IV.

W sprawie dodatków drożynianych oddziałów frontowych. I. L. 224 z Rozkazu Kwatern. Nr. 88.

Przyznane przez P. K. Rz. szeregowym oddziałów walczących pod Lwowem dodatki drożyniane normuje się także dla szeregowych wszystkich grup operujących na frontach bojowych tak wschodnich jak i śląskim a mianowicie: dla szeregowych biorących bezpośredni udział w walce 10 K., dla innych znajdujących się na terenie operacyjnym 5 K. dziennie.

Przy wypłacie w Markach posługiwać się kursem 1 Mk. = 1.50 K.

Za teren operacyjny dla armii wschodnich uważać należy obszar wojenny wyznaczony szkicem załączonym do Rozkazu Sztabu Gen. Nr. 100 z dnia 10 marca 1919 r., z którego linia granicząca z krajem biegnie południową granicą powiatu Szczuczyńskiego, dalej wschodnią D. O. G. Warszawskiego okrażając na zachód miasto Łapy w promieniu 10 kilometrowym, dalej zachodnią granicą powiatu Konstantynowskiego, Białskiego, Włodawskiego, Chełmskiego, Krasnostawskiego, Biłgorajskiego i południową Janowskiego.

Na terenie galicyjskim przyznaje się dodatek w kwocie 10 Koron dla następujących oddziałów:

1. Wszystkim oddziałom bojowym. } bezpośrednio
2. Oddziałom pozostającym w re- } na froncie.
zerwie.

3. Oddziałom całej Żandarmerii.

4. Radiotelegrafistom i patrolom telefonicznym budującym połączenia dla oddziałów bojowych.

5. Oddziałom etapowym, o ile pełnią służbę łącznikową lub zabezpieczającą na froncie.

Dodatek ten przyznaje się także dla miasta Lwowa, a to z powodu, że tenże znajduje się pod działaniem ognia nieprzyjacielskiego, a więc w ferze bojowej.

Dodatek w kwocie 5 Koron przyznaje się wszystkim innym oddziałom, które są stacyonowane w ob-

9.

I. L. 140/IV.

Zgłoszenie stanu łóżek i pościeli. — I. L. 225 z Rozk. Kwatern. Nr. 88.

Wszystkie oddziały i zakłady wojskowe w obrębie Okręgu etapowego Przemyśl zgłoszą Intendanturze Dow. W. P. na Gal. wsch. w Przemyślu najdalej do dnia 8 maja b. r. dokładny stan łóżek i pościeli, oraz podadzą stan oficerów i ludzi wedle poniższego wykazu.

Szpitala podadzą nadto przepisany etat chorych. Jako dzień martwy oznacza się 1 maja b. r. (L. 10596. VII).

WYKAZ ŁÓŻEK I POŚCIELI Z DNIEM 1 MAJA 1919 r.

Oddział i miejsce pobytu	Stan		Łóżka		Materace	Sienniki		Zagłówki		Poszewki	Prześcieradła	Koce	Kołdry	Deski	
	oficerów	ludzi	oficerskie	żołnierskie		oficerskie	żołnierskie	oficerskie	żołnierskie					okute	niekute

Za zgodność:
CIBICKI, por.
szef adjutantury.

ZIELIŃSKI m. p.
generał i dowódca.

Awizo:

Dyrekcja Teatru Powszechnego w Przemyślu ma zaszczyt zawiadomić, iż chcąc uczynić zadość publiczności umieściła w swym repertuarze sztukę p. t. „Kościuszkę pod Racławicami”. Sztuka ta będzie graną jeszcze dwa razy, a mianowicie: 6/5 (wtorek) i 8/5 (czwartek), Początek o godzinie 7³⁰ wieczorem. Bilety do nabycia u W. pani Wawrzeckiej (obok kościoła O. O. Franciszkanów) i przy kasie.